

Se, det er den sande historie.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo rigtigt, som hr. Helge Adam Møller siger, at der skal en intens mediedebat til, før der bliver gjort noget som helst. Så kan ministeren gå til pressen og sige, at ministeren selv bor i et kvarter, hvor der er narkopushere, og at ministeren ikke kan holde ud at se på det, så nu bliver der grebet ind.

En gang imellem burde ministeren måske flytte lidt rundt og også komme hen til nogle kvarterer, hvor der er voldsforbrydelser, stor kriminalitet osv. blandt udlændinge; så kunne det være, at der også blev gjort noget ved det.

Men det her skal vel ikke være noget, der betragtes som valgfæsk. Det skal vel ikke være sådan, at ministeren går og tøver med at gøre noget, og så hen mod det tidspunkt, hvor den socialdemokratiske ledede regering siger, at nu skal der være folketingsvalg, så kommer ministeren med et eller andet forslag.

Så tendentiøst håber jeg ikke, ministeren tænker. Jeg håber på, at ministeren vil gøre det her af hensyn til den danske befolkning, hvis der overhovedet sker noget.

Og må jeg så sige til hr. Helge Adam Møller, som sagde, at der var et stort pres for at få udvist narkopushere: Hvis nu Venstre og De Konservative kunne støtte det her forslag, så var der også et stort pres på ministeren for at få udvist kriminelle udlændinge, som man naturligvis bør gøre, for det, det drejer sig om, er at lægge størst muligt pres. Selv om der ikke kan blive flertal her og nu, så vil jeg stadig væk fremhæve, at det er utrolig svagt af Venstre og De Konservative, at man ikke kan give tilslutning og dermed være med til at presse ministeren.

Tom Behnke (FP):

Da der er fremkommet nye interessante oplysninger i sagen her ved andenbehandlingen, skal jeg bede om, hvis det er muligt for formanden, at forslaget tilbagevises til udvalget til fortsat udvalgsbehandling.

Formanden:

Hvis forslaget skal tilbagevises til udvalget, skal der træffes beslutning om det. Ønsker forslagsstillerne at opretholde forslaget om, at det skal tilbagevises til udvalget? (*Tom Behnke*: Nej!). Nå, det betyder, at vi så er derhenne, hvor jeg kan spørge, om der er flere, der ønsker at udtale sig.

(Ophold). Da dette ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 5 (FP og DF) stemte for, 89 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod; 9 (Inge Dahl-Sørensen (V), Tove Fergo (V), Jonna Grønver (V), Erik Larsen (V), Johannes Martin Olsen (V), Hans Christian Schmidt (V), Bodil Thrane (V), Henning Urup (V) og Jens Vibjerg (V) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.18

Mødet genoptaget kl. 13.15

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 14: Forslag til lov om Arbejdsretten.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 2/10 96. Første behandling 9/10 96. Betænkning 5/2 97. 2 ændringsforslag af arbejdsministeren (Jytte Andersen) 18/2 97).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Som det fremgår af betænkningen, vil Fremskridtspartiet redegøre for sin stillingtagen her ved andenbehandlingen, og det var jo, fordi der kom en række ændringsforslag lige op til, at der skulle afgives betænkning, og der er endda også kommet ændringsforslag, efter at der er afgivet betænkning.

I den forbindelse skal jeg starte med at sige, at Fremskridtspartiet jo allerede ved førstebehandling havde den opfattelse, at der var lige vel mange ministerbeføjelser i forslaget; det er der fortsat. Forslaget er jo et forslag til en helt ny lov om Arbejdsretten, altså en fuldstændig omskrivning, revidering af lov om Arbejdsretten.

Vi har under udvalgsbehandlingen været med til at stille en række spørgsmål og diskutere forslaget her meget positivt, og vi havde egentlig til det sidste håbet på, at forslaget ville blive så positivt og så godt, at også Fremskridtspartiet kunne støtte forslaget.

Vi kan i Fremskridtspartiet støtte ændringsforslag nr. 8, som jo lægger op til, at også små forbund vil kunne anlægge sager direkte.

Vi har støttet ændringsforslag nr. 9 om, at når der er uenighed blandt dommerne, så skal det fremgå af udskriften. Det skal fremgå, hvilken dissens der har været. Det er to gode forslag, som vi klart har støttet i Fremskridtspartiet, men vi kan også se på betænkningen, at de ændringsforslag ikke vil blive vedtaget i Folketinget i dag.

Så støtter vi også for god ordens skyld ministerens ændringsforslag nr. 10 og nr. 11, som jo er af mere teknisk karakter vedrørende ikrafttrædelsesdatoen; det har vi ikke noget imod.

Men kort sagt er vi i en situation, hvor forslaget ikke har fået den udformning, som vi i Fremskridtspartiet havde håbet på. Vi synes, at lovforslaget faktisk er blevet dårligere end den eksisterende lov, og det kan vi naturligvis ikke støtte i Fremskridtspartiet.

Jette Gottlieb (EL):

Hele lovforslag nr. L 14 handler jo i virkeligheden om at føre Arbejdsretten i retning af en civil domstol, og det er i grunden overordentlig mærkeligt, al den stund de sager, der skal afgøres, drejer sig om vurdering af brud på aftaler, som er indgået mellem nogle parter, og det er altså det, man nu ser, at parterne gradvis skal trækkes ud af det.

De forslag, som vi har følt os nødsaget til at stille som ændringsforslag – der er 9 af dem – handler bl.a. om dommerens placering i det, f.eks. altså det forslag, der ligger om, at de skal beskikkes på livstid: Det finder vi er meget uheldigt. Vi foreslår i stedet for, at man kommer til at udtræde automatisk efter 5 år.

Så mener vi, der skal være en mulighed for, at man kan overføre sagen til faglig voldgift, hvis man kommer i en situation, hvor faglige organisationer har modsatrettede intentioner. Og det var jo i grunden det, der var hele årsagen til, at man overhovedet reviderer loven. Det tror man så er løst ved, at man kan trække partsdommerne ud, men problemet er aldeles ikke løst på den måde.

Så er der hele bodsspørgsmålet, og det gælder såvel den individuelle bod som organisationsboden. Der er hele spørgsmålet om mulighed for fritstilling, hvor der er opstået den praksis, at arbejdsgiverne i næsten enhver situation, hvor der er tale om en arbejdsnedlæggelse, benytter fritstillingsvåbenet. Der har vi nogle ændringsforslag til, hvordan det kan løses, bl.a. ved at forpligte arbejdsgiverne til at forsøge at løse problemerne ved forhandling.

Så er der hele spørgsmålet om konfliktret på minimallønsområdet. Altså sådan som forslaget lyder nu, ser det meget ud til, at mulighederne for at konflikte på minimallønsområdet bliver meget vanskeliggjort, og det betyder jo, at man på lang sigt kommer til at reducere hele minimallønsområdet til et normallønsområde bare med en meget lav løn.

Så er der hele spørgsmålet om at sikre den direkte overenskomstpart retten til at føre en sag. Den ret ligger ikke i de eksisterende lovforslag, og vi er i hvert fald af den overbevisning, at det vil føre til en lang række sager om, hvorvidt det nuværende forslag er i modstrid med ILO-konventionen. Det betyder, at vi altså får en række sager, som gør, at det lovforslag, der nu foreligger, heller ikke vil være tidssvarende. Der er endog stor sandsynlighed for, at det også er i strid med menneskerettighedskonventionerne, men jeg kan forstå, at det er der ikke mange, der beskæftiger sig med på nuværende tidspunkt.

Endelig er der så et ønske om, at det skal være offentligt kendt, hvordan dommerne stemmer, og det har vi altså stillet forslag om og fået opbakning til fra en del af partierne i salen.

Langt de fleste af de ændringsforslag, vi har stillet, er stillet i forlængelse af forslag, som er

vedtaget på LO-kongressen i 1991 og 1995. Hvis de her ændringsforslag bliver stemt ned af et flertal i Folketinget, og det er der meget, der tyder på, så skal det flertal også være klar over, at man går klart ind som parter i en strid, altså det vil sige, at flertallet så klart går ind på arbejdsgiverside i en strid.

Det er måske ikke så underligt, at Venstre og De Konservative går ind på den side i en strid, men man må spørge Socialdemokraterne, om de er klar over, at de altså nu går ind som parter på arbejdsgiversiden i hele striden om, hvordan Arbejdsretten skal indrettes, og dermed gør den til det, den meget ofte er blevet kaldt lidt agitatorisk: En arbejdsgiverret. Men det er det, der sker ved vedtagelsen af det her lovforslag.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det var et meget interessant indlæg. Vi var jo faktisk netop igennem hele den dér retorik også ved førstebehandlingen af lovforslaget. Som det dengang blev påpeget, var grundlaget jo for det lovforslag, der ligger her, som det har været ved alle de andre ændringer, der har været omkring Arbejdsretten:

At parterne sådan set havde en indstilling til, hvordan tingene skulle se ud, og dermed mener jeg, at jeg tror, at de forhandlere, der har været fra LO's side, fuldt ud har levet op til det ansvar, som det er at være i den situation, hvor det jo selvfølgelig var én ting ligesom at have stillet nogle målsætninger op, og hvor noget andet er, hvad man så kan få gennemført, når man skal prøve i fællesskab at finde nogle fornuftige løsninger. Og jeg har ikke på nogen måde grund til at tvivle på, at de ikke skulle være opmærksomme på den situation.

Så hørte jeg godt fru Jette Gottliebs indlæg om den situation omkring ILO-konventionen, og jeg synes, at ministeren meget godt har redegjort både i spørgsmål og svar, men også i selve lovforslaget, for, hvorfor man netop har indrettet sig på den måde, som man nu har.

Så var der et spørgsmål omkring Esbjergkonflikten og andre konflikter med fritstillelse og de ting dér. Min opfattelse er, at der ikke er noget, der siger, at de her spørgsmål ikke kan løses på anden vis end i Arbejdsretten, og det tror jeg er parternes opfattelse omkring de her ting, og det ligger måske i udliciteringsloven, og det kan ligge i virksomhedsoverdragelsesloven, og dér kan man få disse ting lidt mere konkretiseret, så man ikke kommer i den situation, at man overhovedet behøver at have det stående i loven om Arbejdsretten.

Så jeg må sige, at alt i alt ser jeg ingen grund til, at vi skulle bekymre os, men jeg forstår godt fru Jette Gottliebs øvrige betragtninger, og dem har jeg stor respekt for; det, at man har en holdning til det her spørgsmål og til, hvordan man synes, Arbejdsretten burde være, og at parterne er fuldstændig tåbelige i den måde, hvorpå de håndterer det dér spørgsmål, mener jeg er en konsekvens, som man i Enhedslisten har taget, hvor man ligesom siger, at man godt vil have et fuldstændig anderledes arbejdsretssystem. Det har jeg stor respekt for, men det er altså ikke den holdning, der har været den gennemsyrende, når det drejer sig om, hvordan vi håndterer hele arbejdsretsproblematikken.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nej, men vi vil jo så også konstatere ved afstemningen, at hr. Ole Vagn Christensen har ret i, at der vil blive stemt på den måde, som han redegør for. Jeg vil bare sige, at spørgsmålet om forholdet til menneskerettighedskonventionerne og ILO-konventionerne bliver jo ikke afklaret ved den afstemning.

Det bliver afklaret, når de første klagesager indløber, og jeg mener, man kan være fuldstændig sikker på, at det første forbund, der ikke får ret til at procedere deres egen sag ved Arbejdsretten, selvfølgelig vil foretage en sådan indklage for den pågældende domstol. Det vil kun tiden vise.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

For at der nu ikke er nogen, der skal kaste sig ud i at følge fru Jette Gottliebs opfordring, vil jeg gerne sige, at vi har undersøgt det forhold og vi har prøvet at stille det op over for hinanden. Vi føler ingen grund til – og derfor vil jeg ikke anbefale nogen det – at gå den vej og så tro på, at man kan betrede den vej. Vi befinder os meget på sikker grund, hvad det andet angår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 13 stemte for, 84 imod.

§§ 4-7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 13 stemte for, 86 imod.

§§ 8-11 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 13 stemte for, 85 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 13 stemte for, 87 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 12 stemte for, 79 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 13 stemte for, 87 imod.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 13 stemte for, 84 imod.

§ 12 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 31 stemte for, 64 imod.

§§ 13-18 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes, idet 40 stemte for, 59 imod.

§§ 19-22, ændringsforslag nr. 11 og 12 uden for betænkningen af arbejdsministeren, ændringsforslag nr. 10, § 23, således ændret, og § 24 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 69: Forslag til lov om ændring af lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang. (Ændring af reglerne, hvor en virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 14/11 96. Første behandling 20/11 96. Betænkning 5/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 122: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de nordiske lande. Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 11/12 96. Første behandling 17/1 97. Betænkning 5/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.